

CADENA DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS

Pelegrins d'Esperança *El do de la Vida*

MISSATGE DEL PAPA FRANCESC
PER A LA 62A JORNADA MUNDIAL
PER LES VOCACIONS,
11 DE MAIG DE 2025

Estimats joves, «la vida de vosaltres no és un “mentre tant”. Vosaltres sou l'ara de Déu» (Exhortació apostòlica *Christus vivit*, 178). Cal prendre consciència que el do de la vida exigeix una resposta generosa i fidel. Mireu els sants i beats joves que van respondre amb alegria a la crida del Senyor: santa Rosa de Lima, sant Domènec Savi, santa Teresa del Nen Jesús, sant Gabriel de la Dolorosa, els beats —dins de poc declarats sants— Carles Acutis i Pier Giorgio Frassati, i tants altres. Cadascú va viure la vocació com un camí cap a la felicitat plena, en la relació amb Jesús viu. Quan escoltem la seva Paraula, el nostre cor crema dins nostre (cf. Lc 24,32) i sentim el desig de consagrar la nostra vida a Déu; aleshores neix la voluntat de descobrir com i en quina forma de vida podem correspondre a l'amor que Ell ens dona primer.

EL DO DE LA VIDA I DE LA VOCACIÓ

La vida és vocació i, tan la vida com la vocació són do de Déu, do per a un mateix i per als altres. No tenim en general molt arrelada avui dia aquest visió del que signifiquen la vida i la vocació. Però, què és la vida sense fe? Sense creure ni saber que som fruit de l'amor infinit de Déu que ha volgut crear-nos i ens ofereix viure amb Ell, participar del seu amor? Sense fe la vida és un accident de l'atzar, i el seu sentit per a molts és no tenir cap sentit, fruir-ne al màxim pensant només en la felicitat pròpia, sense interessar-se pels altres.

Des de la fe, però, la vida és un do i a la vegada és vocació, és a dir missió, i te sentit perquè sabem que la nostra missió és ser per als altres. Do, vocació que vol dir crida, i missió formen part del sentit de la vida de tot ésser humà, i és important reflexionar-ho, compartir-ho, transmetre-ho, perquè en depèn la nostra pròpia felicitat i la dels altres.

La Cadena de Pregària ens uneix cada any en l'oració per tal que tots els nostres germans, especialment els joves i els infants puguin arribar a descobrir que el do de la seva vida és fruit de l'amor de Déu, i que la seva missió a la vida és viure el goig de sentir-se estimats pel Senyor i compartir-lo.

+ Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Delegació de Pastoral Vocacional
pastoralvocacional@bisbaturgell.org
973 35 00 54

“La vocació és un do preciós que Déu sembra al cor,
una crida a sortir de nosaltres mateixos per
emprendre un camí d'amor i servei”

(Missatge del papa Francesc per a la
62a Jornada Mundial per les vocacions, 11 de maig de 2025)

PREGÀRIA VOCACIONAL

Cant "Alma misionera"

Llévame donde los hombres necesiten tus palabras, necesiten tus ganas de vivir. Donde falte la esperanza, donde falte la alegría, simplemente por no saber de ti.

LECTURA BÍBLICA (Lc 24, 32): I es van dir l'un a l'altre: ¿No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?

PREGÀRIA:

- * Preguem perquè creients de diferents tradicions religioses treballem plegats per defensar i promoure la pau, la justícia i la fraternitat humana.
- * Per l'Església diocesana i la nostra parròquia, perquè continuï vivint la inquietud missionera i encoratjant els qui lliuren la vida a la difusió de l'Evangeli.
- * Perque el testimoni dels missioners/es sigui al món llevat de genuïna esperança, anunci de cels nous i terra nova on habiti la justícia i la concòrdia.

Pare nostre...

PREGUEM.

L'Església és viva i és fecunda quan genera noves vocacions. I el món, moltes vegades sense saber-ho, cerca testimonis d'esperança, que anunciïn amb la seva vida que seguir Crist és font d'alegria. No ens cansem de demanar al Senyor noves vocacions, amb la certesa que Ell segueix cridant amb amor. Encomanem el nostre camí de seguiment del Senyor a la intercessió de Maria, Mare de l'Església i de les vocacions. Caminem sempre com a pelegrins d'esperança per la via de l'Evangeli!

(Missatge del papa Francesc per a la 62a Jornada Mundial per les vocacions, 11 de maig de 2025)

TESTIMONIS VOCACIONALS

Somos una familia sencilla que participa activamente en las actividades de la parroquia. Somos un matrimonio con dos hijos que vivía de forma muy cómoda, hasta que una de las fuertes crisis que ha azotado a nuestro país nos tocó de cerca: me quedé en el paro y mi marido sufrió una reducción de salario. Y, como los problemas nunca vienen solos, nuestro hijo pequeño tuvo que ser ingresado durante un mes en el hospital con un pronóstico complicado. La vida se nos desmoronaba y nuestra relación se resentía.

En aquella época llegó a nuestra parroquia un nuevo sacerdote, que se convirtió en nuestro sostén en aquellos duros momentos. Apenas nos conocía, pero eso no le importó para acompañarnos en el hospital, quedarse con el niño para que pudiésemos tener un momento a solas como matrimonio, hacer de mediador entre nosotros y acompañarnos en el proceso de recuperación.

Él nos ayudó a no apartar la mirada del Señor y nos mostró el consuelo que podemos encontrar en Dios.

La meva vocació al sacerdoci s'engendra en el si d'una família creient, que intenta estimar-se amb fidelitat i s'esmerça per posar Jesucrist al centre del seu projecte de vida. Els meus pares i la meua germana, juntament amb el meu cunyat i els nebots, han estat i són referents en el seguiment d'un Déu proper, que irromp de manera discreta en la vida quotidiana. El seu testimoni d'entrega, de servei i de generositat ha estat, per a mi, un impuls per lliurar-me jo també, cada vegada més, en l'exercici del ministeri.

Al mateix temps, he crescut en una parròquia senzilla de barri on les famílies, veteranes i joves, m'han ofert un exemple admirable de vida cristiana. M'ha meravellat sempre, i em continua meravellant, el seu amor fidel i entusiasta, així com la seva fe, traduïda en un compromís radical amb Déu a través de la família, viscuda com a Església domèstica.

Tot i que, per raons òbvies, ens hem distanciat una mica físicament, encara continuem compartint inquietuds i somnis, alegries i esperances. És el mateix Crist qui ens esperona i ens envia a la missió, cadascú amb el seu carisma específic, però ben units en un sol cor i una sola ànima, tot gaudint d'una fraternitat que és un autèntic do de Déu.